

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២៩៩/១៥

យើង

**ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ
រាជហរិវង្ស ឧត្តរតោសុខាភិ វិសុទ្ធពរ្យ អគ្គមហាបុរសរតន៍ និរោត្តម
ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៥០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី ៨ ដល់ជំពូកទី ១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ. ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីមេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០០០ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី៣ នីតិកាលទី២ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី២ នីតិកាលទី១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ច្បាប់
ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រង

ឆ្នាំ ២០០០

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ស្តីពីចំណូល ចំណាយនៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

មាត្រា ១ ៖

ត្រូវបានអនុញ្ញាតសំរាប់ឆ្នាំ ២០០០ អោយប្រមូលបង់ចូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋនូវ ពន្ធដារ វិភាគទាន អាករ ផលទុន និង ចំណូលធានា ព្រមទាំងធ្វើអោយសំរេចនូវអំណោយ មូលនិធិបដិភាគ និង ធនធាន បានមកពីការខ្ចី ដូចមានចែងក្នុងតារាង "ក" ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះក្នុងទឹកប្រាក់សរុបចំនួន.....២.៣៥៥.០០០ លានរៀល ដែលត្រូវបានបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណូលជាប្រចាំ.....១.៤៨៥.០០០ លានរៀល
- ចំណូលជាមូលធន.....៨៧០.០០០ លានរៀល
 - + ចំណូលជាមូលធនក្នុងប្រទេស.....២០.០០០ លានរៀល
 - + ចំណូលជាមូលធនក្រៅប្រទេស.....៨៥០.០០០ លានរៀល

មាត្រា ២ ៖

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទាន សំរាប់ចំណាយក្នុងថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង.....២.៣៥៥.០០០ លានរៀល

ដែលត្រូវបានបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណាយជាប្រចាំ.....១.៣១៥.០០០ លានរៀល
- ចំណាយជាមូលធន.....១.០៤០.០០០ លានរៀល
 - + ចំណាយវិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស.....៣២០.០០០ លានរៀល
 - * ដោយមូលនិធិថវិកា.....១៧០.០០០ លានរៀល
 - * ដោយមូលនិធិក្រៅប្រទេសដែលអ្នកផ្តល់អំណោយបានយល់ព្រមជាមុន.....១៥០.០០០ លានរៀល
 - + ចំណាយវិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់ ដែលអនុវត្តក្រៅតាមគោលការណ៍ជាតិ.....៧២០.០០០ លានរៀល
 - + ចំណាយរំលស់បំណុល.....២០.០០០ លានរៀល

មាត្រា ៣ ៖

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសំរាប់ចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០០០ ត្រូវបានកំណត់ ស្មើនឹង .

.....១.៣១៥.០០០ លានរៀល

ឥណទាននេះត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួងនីមួយៗ និង តាមស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងទៅ តាមប្រភេទនៃថវិកា ដូចមានចែងក្នុង តារាង "ខ" ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤ :

ចំនួនទឹកប្រាក់នៃឥណទានកម្មវិធីរបស់រដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ដល់ ២០០២ ត្រូវ បានកំណត់ស្មើនឹង.....
.....៤.១៣០.០៧៩ លានរៀល

ឥណទាននេះត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួងនីមួយៗ និងតាមស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗតាមតំរោង និងតាមឆ្នាំ ដូចមានចែងក្នុងតារាង "គ" ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥ :

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានភ្ជាប់សន្យា និង ឥណទានទូទាត់សំរាប់ចំណាយជាមូលធននៃថវិការដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់ គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ ៖

- ឥណទានភ្ជាប់សន្យា.....១.៣៤០.០០០ លានរៀល
- ឥណទានទូទាត់.....១.០៤០.០០០ លានរៀល

ឥណទាននេះ ត្រូវបានបែងចែកដូចតទៅ ៖

ក. វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស ៖

- ឥណទានភ្ជាប់សន្យា.....៣២០.០០០ លានរៀល
- ឥណទានទូទាត់.....៣២០.០០០ លានរៀល

ខ. វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់ ៖

- ឥណទានភ្ជាប់សន្យា.....១.០០០.០០០ លានរៀល
- ឥណទានទូទាត់.....៧០០.០០០ លានរៀល

គ. ការរំលស់បំណុលសាធារណៈ ៖

- ឥណទានភ្ជាប់សន្យា.....២០.០០០ លានរៀល
- ឥណទានទូទាត់.....២០.០០០ លានរៀល

ឥណទាននេះ ត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួងនីមួយៗ និង តាមស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមជំពូកថវិកា ដូចមានចែងក្នុង តារាង "ឃ" ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២

បទប្បញ្ញត្តិ

ស្តីពីលក្ខខណ្ឌគុណភាពនៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

មាត្រា ៦ :

គុណភាពនៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ដែលបានរៀបចំឡើងដោយតារាង "ក" ស្តីពីចំណូលថវិកាទូទៅ របស់រដ្ឋនិង តារាង "ខ" ស្តីពីចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ត្រូវបានបង្ហាញ នៅក្នុងតារាងនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុរបស់រដ្ឋ ដូចតទៅ ៖

កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុរបស់រដ្ឋ	ចំនួនទឹកប្រាក់	ចំនួនលើស (+) ឱនភាព (-)
I ចំណូលក្នុងប្រទេស	<u>១.៥០៥.០០០</u>	
១. ចំណូលជាប្រចាំ	១.៤៨៥.០០០	
២. ចំណូលជាមូលធនក្នុងប្រទេស (ឯកជនភារៈបន្ថែម)	២០.០០០	
II សរុបចំណាយថវិកា ^(១)	<u>២.៣៣៥.០០០</u>	
១. ចំណាយជាប្រចាំ	១.៣១៥.០០០	
២. ចំណាយជាមូលធន ^(១)	១.០២០.០០០	
- វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស	៣២០.០០០	
* ដោយមូលនិធិថវិកា	១៧០.០០០	
* គម្រោងវិនិយោគ (សាងសង់ - ទទួលបានការ)	៧០.០០០	
* បដិភាគរួមចំណែកជាមួយវិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់	១០០.០០០	
* ដោយមូលនិធិក្រៅប្រទេសដែលមានការយល់ព្រមជាមុនពីអ្នកផ្តល់ជំនួយ	១៥០.០០០	
- វិនិយោគសាធារណៈដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់	៧០០.០០០	
អតិរេកថវិកាជាប្រចាំ		<u>+១៧០.០០០</u>
ឱនភាពសរុបនៃថវិកាទូទៅ		<u>-៨៣០.០០០</u>
III. ហិរញ្ញប្បទាននៃឱនភាព		<u>+៨៣០.០០០</u>
១. ហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេស		+៨៥០.០០០
- ជំនួយទ្រទ្រង់ថវិកាដែលមានការយល់ព្រមជាមុនពីអ្នកផ្តល់ជំនួយ		+១៥០.០០០
- ជំនួយគម្រោងការ		+៧០០.០០០
២. ការរំលស់បំណុល		-២០.០០០
៣. ហិរញ្ញប្បទានធនាគារ		០

^(១) មិនគិតការរំលស់បំណុល (២០.០០០ លានរៀល) ដែលមានកំណត់នៅក្នុងសារបញ្ជី III "ហិរញ្ញប្បទាននៃឱនភាព" ។

ជំពូកទី ៣
បទប្បញ្ញត្តិ
ស្តីពីចំណូលថវិកា

មាត្រា ៧ ៖

ក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការលក់ ការជួលចលនវត្ថុ ឬអចលនវត្ថុ ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ឬក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងលេខបង់ថ្លៃរបស់រដ្ឋ ពុំមានចែងអំពីការពិន័យនោះ មុនឈានដល់ការរំលាយចោលកិច្ចសន្យា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តការពិន័យ ពីរ (២) ភាគរយក្នុងមួយខែ លើចំនួនទឹកប្រាក់ដែលមិនទាន់បានទូទាត់ជូនរដ្ឋ ចាប់ពីហុកសិប (៦០) ថ្ងៃក្រោយការកំណត់តទៅ ។

បទប្បញ្ញត្តិនេះ មិនអនុវត្តចំពោះកិច្ចសន្យាទាំងឡាយណា ដែលមានចែងអំពីការពិន័យរួចហើយនោះ ទេ ។

ជំពូកទី ៤
បទប្បញ្ញត្តិ
ស្តីពីការកែប្រែមាត្រា ៣ មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ៤៨
នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៨ ៖

មាត្រា៣ មាត្រា១៧ និងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធ ហិរញ្ញវត្ថុដែលប្រកាសអោយប្រើ ដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១៧សសក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ត្រូវបានកែប្រែដោយបទប្បញ្ញត្តិ ដូចតទៅ ៖

មាត្រា៣ (ថ្មី)

គណនីថវិកា រួមមានថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ថវិកាឧបសម្ព័ន្ធ ថវិកានៃគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល និង គណនីពិសេសនៃរដ្ឋបាល ។ គណនីថវិកាផ្សេងៗទៀត អាចបង្កើតបានក្នុងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ថវិកាឧបសម្ព័ន្ធត្រូវអនុវត្តចំពោះអង្គភាពរដ្ឋ ដែលមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ កម្ម និង ពាណិជ្ជកម្ម តែពុំមែនជាសិប្បកម្មទេ ។ ថវិកាឧបសម្ព័ន្ធត្រូវបានបង្កើត ឬលុបចោលដោយច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ។ កិច្ចប្រតិបត្តិការនៃថវិកាឧបសម្ព័ន្ធ ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ និងតាមវិធានដូចគ្នានៃកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់រដ្ឋដែរ ។

គ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល ត្រូវមានថវិកាស្វយ័ត ។ ប្រភពធនធានជាប្រចាំរបស់គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ រដ្ឋបាល រួមមានចំណូលផ្ទាល់ និងជាយថាហេតុមានការឧបត្ថម្ភតុល្យភាពដោយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ។ រីឯចំណាយជាប្រចាំរបស់គ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល ត្រូវគោរពតាមវិធាននៃចំណាត់ថ្នាក់ និង ការគ្រប់គ្រងដូចចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋដែរ ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃថវិកាឧបសម្ព័ន្ធដែលជាអង្គភាពរដ្ឋ ឬជាគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា១៧ (ថ្មី)

ឥណទានថវិកាដែលបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបានបែងចែកនៅផ្ទៃក្នុងប្រភេទនីមួយៗ ជាជំពូក, ប្រការ, កថាខ័ណ្ឌ និង វាក្យខ័ណ្ឌ ទៅតាមលក្ខណៈ ឬគោលដៅនៃឥណទានថវិកា ។

ឥណទានទាំងនេះ ក៏អាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃការប្រមូលផ្តុំតាមផ្នែកដែរ ។

ចំណាត់ថ្នាក់ចំណាយ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ចំណាយជាប្រភេទនៃប្រភេទ២៖ - ការប្រាក់នៃការខ្ចី - និងប្រភេទ៤៖ - ចំណាយផ្សេងៗ និង ចំណាយមិនបានគ្រោងទុក ព្រមទាំង ចំណាយជាមូលធននៃការសងបំណុល មិនត្រូវបានបែងចែកទៅអោយក្រសួងណា ឬ ស្ថាប័ន សាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលណាមួយឡើយ ។

ប្រភេទ៤ នៃចំណាយជាប្រភេទ គឺមួយផ្នែកសំរាប់ចំណាយផ្សេងៗ ចំណាយសំណង ឬចំណាយបង្វិល សងវិញ ព្រមទាំងឥណទានត្រូវមបំរុង និងមួយផ្នែកទៀតសំរាប់ចំណាយមិនបានគ្រោងទុក ។

ឥណទានត្រូវមបំរុង ត្រូវបានអនុញ្ញាតសំរាប់ការចំណាយទាំងឡាយណាដែលការបែងចែកមិនអាចត្រូវបានកំណត់ជាក់លាក់ នៅពេលដែល ឥណទាននោះត្រូវបានអនុម័ត ។ ការបែងចែកឥណទានត្រូវមបំរុងទាំងនេះតាមក្រសួងនីមួយៗនិង ស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ ត្រូវធ្វើឡើងដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាអាណាប័កចំណាយលើការប្រាក់នៃការខ្ចី ចំណាយ ផ្សេងៗ ចំណាយសំណង និងចំណាយ បង្វិលសងវិញ ព្រមទាំងចំណាយសងបំណុល ។

មាត្រា ៤៨ (ថ្មី)

ការអនុវត្តនីតិប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុរបស់រដ្ឋ និង គណនីពិសេសរបស់រដ្ឋធានា ជាការកិច្ចរបស់អាណាប័ក និង គណនេយ្យករសាធារណៈ ។ អាណាប័ក និង គណនេយ្យករសាធារណៈមានមុខងារវិសមិតភាពពិត្នា ។

រដ្ឋមន្ត្រី និង ប្រធានស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ជាអាណាប័កដើម្បីនៃថវិការដ្ឋ ចំពោះផ្នែកចំណូលដែលបានមកពីផ្នែករបស់ខ្លួន និង ចំពោះផ្នែកចំណាយនៅរដ្ឋបាលកណ្តាល និង នៅអង្គភាពខាងក្រៅដែលស្ថិតក្រោមឱវាទនៅតាមខេត្ត ក្រុង ។ រដ្ឋមន្ត្រី និង ប្រធានស្ថាប័នសាធារណៈ ប្រហាក់ប្រហែលជាអ្នកបញ្ជាចំណូល ចំណាយថវិកាតាមផ្នែករៀងៗខ្លួន ។

រដ្ឋមន្ត្រី និងប្រធានស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ជាអាណាប័កដើម្បីនៃថវិការបស់ខ្លួន ប្រគល់សិទ្ធិជូនអភិបាលខេត្ត ក្រុង ជាអាណាប័ក ផ្ទេរសិទ្ធិ សំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុថវិការដ្ឋ ក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។

រដ្ឋមន្ត្រី និងប្រធានស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ដែលជាអាណាប័កដើម្បីនៃថវិការបស់ខ្លួន អាចប្រគល់សិទ្ធិជូនប្រធានមន្ទីរ ជំនាញខេត្ត ក្រុង ជាអាណាប័កផ្ទេរសិទ្ធិ សំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ ថវិការដ្ឋ នៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន បន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមជាមុនពី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

បទបញ្ជានៃគណនេយ្យសាធារណៈ ជ្រើសតាំងប្រភេទមន្ត្រីរាជការដែលអាណាប័កដើម្បីនៃថវិការបស់ខ្លួន ឬ ជំនួសខ្លួនក្នុងករណីដែលអាណាប័ក ដើម្បីនៃថវិការបស់ខ្លួន ឬមានចុះ ។ ការផ្ទេរសិទ្ធិ ឬ ការចុះហត្ថលេខា ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាស បន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៥

បទបញ្ញត្តិ

ស្តីពីការទទួលខុសត្រូវនៃអ្នកគ្រប់គ្រងប្រាក់កាសសាធារណៈ

មាត្រា ៩ ៖

ហាមឃាត់ដាច់ខាតមិនអោយប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាល និង អាណាប័កដើម្បីនៃថវិការបស់ខ្លួន ចាត់វិធានការទាំងឡាយណា ដែល នាំអោយកើនចំណាយលើឥណទានថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋដែលពុំមានចែងក្នុងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ឬច្បាប់ អនុក្រឹត្យ និងបទបញ្ជាដែលមានពីមុនកិច្ចសន្យា

ចំណាយ ។

មាត្រា ១០ :

ដោយអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១៧សសក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ត្រូវបានចាត់ទុកជាកំហុសនៃការគ្រប់គ្រង ដែលបានប្រព្រឹត្តចំពោះរដ្ឋដូចជា ៖

- រាល់អំពើដែលប្រព្រឹត្តលើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិ ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។
- រាល់អំពើដែលបានចុះកិច្ចសន្យាចំណាយលើសគណនាធិការ ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា លើកលែងតែគណនាដែលបានត្រួតពិនិត្យទុកសំរាប់បើកប្រៀបធៀប និង ប្រាកដនឹងសង្គម សេវាបំណុល និង សងប្រាក់ខ្ចី ដែលបានយល់ព្រមដោយរដ្ឋសភា ព្រមទាំងការបង់វិភាគទានចំពោះ អង្គការអន្តរជាតិនានា ។
- រាល់អំពើដែលជាមុវត្ត សំរាប់បង្កើនទឹកប្រាក់គណនាធិការ ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋសភាដោយធនធានពិសេស ក្រៅពីករណីដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ និងបទបញ្ជាជាធរមាន និងដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តយល់ព្រម ។
- រាល់កំហុសធ្ងន់ធ្ងរដែលនាំអោយមានការខាតបង់ប្រាក់កាស ដែលហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈទទួល បន្ទុក ។
- រាល់សកម្មភាពគ្រប់គ្រងដែលប្រព្រឹត្តលើសនឹងច្បាប់ អនុក្រឹត្យ និងបទបញ្ជាដែលអនុវត្តចំពោះ ចំណូល និង ចំណាយរបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា ១១ :

ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៩ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១៧សសក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ “កិច្ចប្រតិបត្តិការជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មដែលទទួលធ្វើដោយអង្គភាពរបស់រដ្ឋដោយផ្ទាល់ ត្រូវបានដឹកនាំតាមទម្លាប់ប្រើប្រាស់ជាធរមាន ក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ” ។

ជាពិសេស កិច្ចសន្យាស្តីពីសម្បទានលើធនធាននៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ឬការលក់ផលិតផលនៃអាជីវកម្ម ត្រូវបានសម្រេចដោយផ្អែកទៅតាមលក្ខខណ្ឌ និង បែបបទជាធរមាននៅលើទីផ្សារអន្តរជាតិ និងស្របទៅតាមតម្លៃជាក់ស្តែងនៃទីផ្សារ ។

ត្រូវរំលាយចោលនូវរាល់កិច្ចសន្យាដែលទាក់ទងទៅនឹងការលក់ ឬការជួលចលនវត្ថុ ឬអចលនវត្ថុ ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ព្រមទាំងរាល់ការចាត់ចែងប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយនោះ ក្នុងករណីដែលប្រធានស្ថាប័នបានធ្វើលិខិតតវ៉ាហើយ តែអ្នកទិញ អ្នកជួល ឬអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ នៅតែមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យា ដូចជាការទូទាត់ថ្លៃលក់ ឬការបង់ថ្លៃលម្អិតមិនបានទាន់ ពេលវេលា ។

ត្រូវរំលាយចោល នូវកិច្ចសន្យាដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះសេវាបង់ថ្លៃរបស់រដ្ឋដែលបានចុះកិច្ចសន្យា រវាងសេវាសាធារណៈនិងឯកជន ឬអង្គការតតិយ ក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យាទាំងឡាយនោះធ្វើអោយប៉ះពាល់ ដល់ចំណូលរបស់រដ្ឋ ឬអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍មិនបានគោរពតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ១២ :

ត្រូវបង់ចូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ នូវចំណូលទាំងអស់ដែលបានមកពីកិច្ចប្រតិបត្តិការ ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ ដោយគ្មានកាត់កងនូវចំណូលទាំងនោះសំរាប់ទូទាត់សោហ៊ុយចំណាយនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការនោះឡើយ ។

មាត្រា ១៣ :

ប្រធានស្ថាប័ន អាណាប័កដើមខ្សែ និងអាណាប័កតាមការប្រទានសិទ្ធិ ព្រមទាំងមន្ត្រីរាជការ និង ភ្នាក់ងាររដ្ឋ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់លើការប្រព្រឹត្តលើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ។

ប្រធានស្ថាប័នត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស ស្តីពីការអនុវត្តន៍ចំណូល ចំណាយថវិការបស់ខ្លួន និង ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីសភាពការណ៍ នៃការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដែលបានប្រគល់អោយខ្លួនកាន់កាប់ជូនគណៈរដ្ឋមន្ត្រីពិនិត្យសម្រេច តាមរយៈរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដោយបង្ហាញនូវលទ្ធផលដែលសម្រេចបាន និង ការខ្វះខាតដែលបានកត់សំគាល់ឃើញដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងគំរោង និង គោលដៅ ព្រមទាំងលើក វិធានការកែលម្អការខ្វះខាតទាំងនោះ ។

ជំពូកទី ៦

បទប្បញ្ញត្តិ

ស្តីពីការខ្ចី និង ការធានារបស់រដ្ឋ

មាត្រា ១៤ ៖

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយខ្ចី មានកំរិតរហូតដល់ ២០០.០០០.០០០ S.D.R (ពីររយលាន អេសដេអ៊ែ) សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ។

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ជាអ្នកមានសិទ្ធិស្របច្បាប់តែមួយគត់ តាមការប្រទានសិទ្ធិជាលាយលក្ខណ៍ អក្សររបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការចុះហត្ថលេខា លើការខ្ចីជាតុលាប្រយោជន៍នៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ឬ លើការធានារបស់រដ្ឋ ។

ការខ្ចីដែលត្រូវចុះកិច្ចសន្យាក្នុងកំរិតខាងលើ ត្រូវមានលក្ខណៈជាការខ្ចីសម្បទាន ដែលត្រូវសងវិញ ជាមួយការប្រាក់អនុគ្រោះ ។ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានការឯកភាពពីធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយលក់ ប័ណ្ណរតនាគារ ក្នុងកំរិតទឹកប្រាក់ ចំនួន ៥០.០០០.០០០.០០០ (ហាសិបពាន់លានរៀល) ដើម្បីបំបាត់នូវឱនភាពថវិកា ឬសំរាប់ដោះស្រាយតំរូវការ ជាបន្ទាន់ខាងសាច់ប្រាក់ ។ លក្ខខណ្ឌ នៃការលក់ប័ណ្ណរតនាគារនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានស្របច្បាប់ ។

រាល់ការខ្ចី និង ការធានារបស់រដ្ឋតាមលក្ខខណ្ឌពាណិជ្ជកម្ម សំរាប់ការគ្រប់គ្រងថវិកាឆ្នាំ ២០០០ ត្រូវអនុម័តពីរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា តាម គំរោងដើម្បីយូ ។

មាត្រា ១៥ ៖

មិនអនុញ្ញាតអោយក្រសួង ឬស្ថាប័នសាធារណៈចំណុះរដ្ឋណាមួយ មានសិទ្ធិចុះហត្ថលេខាក្រោម រូបភាពបោះផ្សាយមូលបត្ររយៈពេលវែង មធ្យម ខ្លី ឬគណនាអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬចុះកិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពទទួលបន្ទុកខ្ចី ឬការធានាកិច្ចសន្យា ដែលបានចុះហត្ថលេខាដោយស្ថាប័នសាធារណៈ ឬឯកជន ឬចុះកិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពកិច្ចសន្យាផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវសងបំណុលតាមកាលកំណត់ ឬតាមឆ្នាំដែលស្ថិតនៅក្រៅការអនុញ្ញាតនៃច្បាប់ ហិរញ្ញវត្ថុ និង លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលច្បាប់នេះបានកំណត់នោះទេ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកនេះ ជូនរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា រៀងរាល់ ៦ខែម្តង ។

ជំពូកទី ៧
បទប្បញ្ញត្តិ
ស្តីពីថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង សំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០

មាត្រា ១៦ :

ដោយអនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៨ នៃច្បាប់ស្តីពីរបបហិរញ្ញវត្ថុ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ ខេត្ត ក្រុង ដែលបានប្រកាស អោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/០២៩៨/០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៨ កញ្ចប់ថវិការួមនៃថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង សំរាប់ការ គ្រប់គ្រងឆ្នាំ ២០០០ ត្រូវបានកំណត់ ជាចំណូល និង ចំណាយចំនួន..... ៤៤.០០០ លានរៀល ដែលបានមកពីចំណូលសារពើពន្ធ និង ពុំមែនសារពើពន្ធជាស់របស់ខេត្ត ក្រុងចំនួន.....២៤.០០០ លានរៀល និងទទួលបានការឧបត្ថម្ភពីថវិការដ្ឋចំនួន.....២០.០០០ លានរៀល ការបែងចែកកញ្ចប់ថវិការួមនេះទៅតាមខេត្ត ក្រុងនីមួយៗ ក៏ដូចជាបែងចែកឥណទាននៅផ្ទៃក្នុង ថវិកានេះ ជាជំពូក, ប្រការ, កថាខ័ណ្ឌ និង វាក្យខ័ណ្ឌ ត្រូវធ្វើឡើងតាមប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីបានទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៧ :

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១៨ :

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩
ព្រះហស្តលេខ
នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ
 សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូន សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ហត្ថលេខា
គាត ឈន់